अष्टमोध्यायः ॥

श्रीपार्व्वत्युवाच ॥

भगवन् सर्व्वदेवेश देवदेव जगद्गुरो ।
कथितं कवचं दिव्यं बालगोपालरूपिणं ॥ १ ॥
श्रुतं मया तव मुखात् परं कौतूहलं मम ।
इदानीं श्रोतुमिच्छामि गोपालस्य परात्मनः ॥ २ ॥
सहस्रं नाम दिव्यानामशेषेणानुकीर्त्तय ।
तमेव शरणं नाथ त्राहि मां भक्तवत्सल ॥ ३ ॥
यदि स्नेहोऽस्ति देवेश मां प्रति प्राणवल्लभ ।
येन प्रकाशितं पूर्व्वं कुत्र किंवा कदा क्वनु ॥
पिवतोऽच्युतपीयूषं नमेऽत्रास्ति विरामता ॥ ४ ॥

श्रीमहादेव उवाच ॥

श्रीबालकृष्णस्य सहस्रनाम्नः
स्तोत्रस्य कल्पाख्यसुरद्रुमस्य ।
व्यासो वदत्यखिलशास्त्रनिदेशकर्त्ता
शृण्वन् शुकं मुनिगणेषु सुरर्षिवर्य्यः ॥ ५ ॥
पुरा महर्षयः सर्व्वे नारदे दण्डके वने ।
[1]जिज्ञासन्ति स्म भक्त्या च गोपालस्य परात्मनः ॥ ६ ॥

---

[1] जिज्ञासितं सुभक्त्येति S. P.